

Hbs-verhaal.

Hogerop.

Bij mijn kennismaking met de hbs in Coevorden legt de directeur de naam hbs uit.

‘Een hbs is een hogere school voor burgers,’ zegt hij. ‘Het is geen school voor hogere burgers! We hebben hier ook kinderen van arbeiders uit Schoonebeek en kinderen van arme boeren uit De Krim!’

Er klopt niks van!

Ik ken in Schoonebeek alleen kinderen van ingenieurs van de Nederlandse Aardolie Maatschappij, van de NAM!

En arme boeren uit De Krim?

De Krim heeft alleen rijke boeren. De arbeiderskinderen uit De Krim gaan naar de technische school en naar de huishoudschool.

Nee, de hbs in Coevorden is de jaren '60 een eliteschool.

Niet dat ik het erg vindt! Het lijkt me wel wat. Ik wil wel bij de elite horen.

Ik doe overal aan mee, stap overal in, wordt vrienden met kinderen van artsen en notarissen, ga op hockey en op tennis en pap aan met de dochter van de directeur van de melkfabriek, die twee jaar ouder is en in het hbs-fietsgroepje voorop rijdt.

Mijn grootste zorg is dat ik niet blijf zitten, want het erge van zittenblijven is, dat je bij de kleintjes in de klas komt te zitten en op de kleintjes kijk ik neer.

Ik ben nog maar net uit de brugklas of ik heb het al denigrerend over ‘die brugklassertjes’.

De hogereburgerschool is een klassenmaatschappij.